

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 144

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1 din 15 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare.....	1-3	142. — Hotărâre privind alocarea sumei de 112,813 miliarde lei din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 2002 pentru finanțarea unor proiecte de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova.....	11-12
Decizia nr. 21 din 24 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 și 329 din Codul penal.....	3-5	143. — Hotărâre pentru modificarea lit. d) a art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 756/2001 privind aprobarea garantării în proporție de 100% a unor credite externe în valoare totală de maximum 400 milioane dolari S.U.A. în favoarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A. pentru plata achizițiilor de combustibili necesari în vederea funcționării Sistemului energetic național, precum și pentru garantarea acestor credite de Ministerul Finanțelor Publice.....	13
Decizia nr. 41 din 7 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160 ⁴ din Codul de procedură penală.....	5-6	ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 50 din 14 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal.....	7-8	38. — Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței.....	13-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
134. — Hotărâre privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora.....	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 15 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Vida — judecător

Gabriela Ghiță — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu

modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.510/2001 al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal au răspuns avocat Mihaela Rămulescu pentru autorul excepției, precum și Garda financiară centrală, reprezentată prin consilier juridic Constantin Marcu. Procedura este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției depune la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea că prevederile art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 sunt neconstituționale.

Garda financiară centrală, prin reprezentantul său, având cuvântul, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.510/2001, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București, având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că textul de lege criticat, prin care se reglementează procedura de preschimbare a unor autorizații de comercializare obținute în baza și cu respectarea legii în vigoare la momentul emiterii lor și care sunt încă valabile, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Autorul excepției mai susține că „prin anularea, înainte de expirarea termenului legal, a unor acte administrative, respectiv autorizații de comercializare, legal emise și intrate în circuitul comercial, a fost afectată stabilitatea unor raporturi comerciale, iar art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2000, ce a constituit temeiul juridic al acestor anulări, este evident neconstituțional”.

Judecătoria Sectorului 3 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât nu se încalcă principiul neretroactivității legii. În opinia instanței prevederile art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2000 „dispun numai pentru viitor, instituind în sarcina agenților economici obligația preschimbării autorizațiilor deținute cu formulare special tipărite într-un anumit termen”, nefiind cuprinsă „vreo dispoziție legală care să se aplice cu caracter retroactiv”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În argumentarea acestei opinii se arată că „prin art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 nu se încalcă principiul neretroactivității legii, nefiind cuprinse prevederi care să se aplice cu caracter retroactiv, articolul făcând trimitere la aspecte formale, privind preschimbarea formularelor tipizate pentru autorizațiile de comercializare, ceea ce nu este de natură să aducă atingere efectelor juridice produse anterior”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, care au următorul cuprins: „(1) *Până la data de 1 mai 2000 toate autorizațiile de comercializare eliberate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe vor fi prezentate organului fiscal emitent pentru preschimbare cu formulare special tipărite de Regia Autonomă «Imprimeria Națională».*”

(2) *Pentru anul 2000 termenul maxim de obținere a autorizațiilor anuale de comercializare în calitate de agenți economici producători interni și/sau agenți economici importatori ai produselor prevăzute la nr. crt. 1.1, 1.2 și 1.3 din anexa nr. 1 este de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, termen până la care își pot desfășura activitatea în baza autorizațiilor eliberate anterior. După expirarea acestui termen aceste autorizații își pierd valabilitatea.*

(3) *Nedepunerea în termen, în vederea preschimbării, a autorizațiilor de comercializare eliberate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe atrage anularea valabilității acestora.*

(4) *După anularea valabilității autorizațiilor este interzisă orice activitate de comercializare a produselor supuse autorizării.*”

Curtea reține că, deși Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 a suferit mai multe modificări și completări (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2000, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2000, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 252/2000, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2001), textul criticat nu a intrat sub incidența acestor modificări și completări.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) din Constituție, conform cărora „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea obligației de schimbare a unor autorizații eliberate anterior cu formulare noi ce au alte caracteristici nu are semnificația aplicării retroactive, dispoziția respectivă producând efecte numai pentru viitor. Astfel fiind, nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit.A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.510/2001 al Judecătorei Sectorului 3 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 21

din 24 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 și 329 din Codul penal

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.856/2000, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 și 329 din Codul penal**, excepție ridicată de Ion Dia și Mihaela Baba, inculpați-recurenți într-o cauză de proxenetism.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 328 și 329 din Codul penal, privitoare la infracțiunile de prostituție și, respectiv, de proxenetism, sunt neconstituționale, fiind în contradicție cu prevederile art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție. În opinia autorilor excepției prevederile art. 26 alin. (2) din Constituție permit persoanei să aibă o viață intimă neîngrădită și să întrețină raporturi intime cu cine dorește și indiferent de interesele care o animă. Aceste interese ar putea consta și în satisfacerea unor nevoi materiale, iar partenerii pot fi mai mulți în decursul anilor. Autorii excepției susțin, de asemenea, că cele două dispoziții legale sunt neconstituționale, deoarece mențin definiția infracțiunii așa cum a fost formulată, sub influența ideologiei comuniste, ca faptă contrară relațiilor socialiste de conviețuire. În realitate, susțin autorii excepției, practicarea raporturilor sexuale cu diferite persoane nu constituie decât mijlocul de procurare a bunurilor și valorilor necesare existenței, această dobândire fiind de esența infracțiunii de prostituție.

Curtea de Apel Iași, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 328 și 329 din Codul penal nu contravin Constituției și convențiilor internaționale privind prevenirea prostituției și proxenetismului, la care România este parte. Dispozițiile art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție nu pot fi invocate în sprijinul excepției, practicarea prostituției nefiind recunoscută ca o profesie.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 și 329 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Dia și Mihaela Baba în Dosarul nr. 3.856/2000 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile art. 328 și 329 privind prostituția și proxenetismul sunt criticate din perspectiva dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora persoana fizică are dreptul la „viața intimă, familială și privată” și „să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri”. România a aderat, prin Decretul nr. 482 din 1955, la Convenția pentru reprimarea traficului cu ființe umane și a exploatării prostituției acestora, incriminarea celor două fapte fiind consecința acestei aderări. State civilizate, cum ar fi Franța, incriminează în legislația lor penală săvârșirea acestor fapte. De altfel, Curtea Constituțională, prin două decizii (nr. 74 și nr. 106 din 1996), a respins excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 328 din Codul penal, arătând că exercitarea dreptului la viață intimă este condiționată de respectarea drepturilor și libertăților altora, precum și a bunelor moravuri. Incriminarea acestor fapte poate fi corelată cu dispozițiile art. 49 din Constituție care permit restrângeri, prin lege, a exercițiului unor drepturi, în scopul apărării sănătății ori moralei publice. Se solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, arată că excepția este neîntemeiată. Proxenetismul, fiind o formă de exploatare a prostituției și de încurajare a acesteia, prezintă un ridicat grad de pericol social. Potrivit art. 26 din Constituție, persoana are dreptul să dispună de ea însăși, însă cu condiția să nu încalce drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri, drepturi și libertăți care sunt încălcate prin infracțiunea de proxenetism, realizată prin tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, care vizează obținerea de profituri, avantaje materiale de orice natură de pe urma practicării prostituției de către o persoană. Art. 26 din Constituție, invocat în sprijinul excepției, creează un cadru adecvat pentru afirmarea și dezvoltarea deplină a personalității umane și în nici un caz pentru apărarea fenomenului infracțional. Atât prostituția, cât și proxenetismul contravin tuturor normelor legale elaborate în vederea apărării drepturilor și libertăților persoanei, încalcă relațiile privind conviețuirea socială, prin nerespectarea normelor morale și juridice și încălcarea demnității umane. De esența prostituției și proxenetismului este comerțul de ordin sexual cu propriul corp, comerț care, prin sine însuși, lezează demnitatea omului, ca valoare supremă ocrotită și garantată de art. 1 alin. (3) din Constituție.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția este, de asemenea, neîntemeiată. Incriminarea prin art. 328 din Codul penal a prostituției privește practicarea raporturilor sexuale cu diferite persoane ca mijloc de procurare a mijloacelor de existență, deci ca profesie, iar acest fapt a fost considerat de legiuitor ca fiind socialmente periculos prin consecințele sale. Această faptă este de natură să aducă atingere moralității și chiar demnității persoanelor care practică prostituția. Or, art. 26 din Constituție instituie dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, însă prevede și limitele de exercitare a acestui drept, și anume fără să încalce drepturile și libertățile altor persoane, ordinea publică sau bunele moravuri. Se citează, de asemenea, din preambulul Convenției pentru reprimarea traficului cu ființe umane și a exploatarea prostituției acestora, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. la 2 decembrie 1949, la care România a aderat prin Decretul nr. 482/1955, în care se arată că prostituția, traficul cu ființe umane în vederea prostituării, adică proxenetismul, sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanei umane.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 328 și 329 din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 328: *„Fapta persoanei care își procură mijloacele de existență sau principalele mijloace de existență, practicând în acest scop raporturi sexuale cu diferite persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.”;*

— Art. 329: *„Îndemnul sau constrângerea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției sau tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o persoană, precum și recrutarea unei persoane pentru prostituție ori traficul de persoane în acest scop, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.”*

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 este săvârșită față de un minor sau prezintă un alt caracter grav, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Banii, valorile sau orice alte bunuri care au servit sau au fost destinate să servească, direct sau indirect, la comiterea infracțiunii prevăzute în alin. 1 și 2 și cele care au fost dobândite prin săvârșirea acesteia se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalențelor lor în bani.

Tentativa se pedepsește.”

Prevederile art. 26 din Constituție, considerate a fi încălcate de dispozițiile legale criticate, sunt următoarele:

— Art. 26: *„(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*

(2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că incriminarea și sancționarea faptelor de prostituție și de proxenetism, în Codul penal de la 1968, reprezintă și îndeplinirea obligației asumate de statul român prin Decretul nr. 482/1955 de aderare la convenție, care prevede că părțile la această convenție decid pedepsirea oricăror persoane care, pentru a satisface pasiunile altei persoane, ademeneste, atrage sau îndeamnă, în vederea prostituării, o altă persoană, chiar cu consimțământul acesteia, sau care exploatează prostituția altei persoane, chiar cu consimțământul acesteia. În preambulul convenției se arată că *„prostituția și răul care o însoțește, traficul de ființe umane în vederea prostituării, sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanei umane și pun în pericol bunăstarea individului, a familiei și a comunității”.*

Curtea s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal prin Decizia nr. 74 din 11 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 august 1996, și Decizia nr. 106 din 2 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 16 ianuarie 1997. Respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, Curtea Constituțională a subliniat, în Decizia nr. 74/1996, că pentru prevenirea și combaterea prostituției nu este suficient să se incrimineze și să se sancționeze numai proxenetismul, ci trebuie incriminată și sancționată însăși practicarea prostituției, ca expresie a folosirii abuzive și antisociale a dreptului femeii de a dispune de ea însăși.

Curtea reține că în ceea ce privește proxenetismul, incriminat prin însăși convenția menționată, caracterul său profund antisocial nu poate fi pus la îndoială și nu se poate vorbi despre neconstituționalitatea dispozițiilor art. 329 din Codul penal.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 și 329 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Dia și Mihaela Baba în Dosarul nr. 3.856/2000 al Curții de Apel Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 41

din 7 februarie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160⁴
din Codul de procedură penală**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

excepție ridicată de Lucian Pintilie și Anton Dănuț Nichifor într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 160⁴ din Codul de procedură penală limitează accesul la justiție, iar art. 23 din Constituția României nu îngăduie o asemenea limitare.

Judecătoria Focșani, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor Constituției, întrucât textul legal, apreciat ca fiind neconstituțional, recunoaște, în realitate, dreptul oricărei persoane de a cere liberarea provizorie pe cauțiune, în condițiile pe care legiuitorul le fixează. Se mai arată că în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 25 martie 1998.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 160⁴ din Codul de procedură penală sunt constituționale. În esență, se arată că este atributul legiuitorului să stabilească condițiile în care pot fi luate măsurile procesuale, inclusiv cele referitoare la liberarea provizorie pe cauțiune. Așa fiind, se consideră că majorarea limitelor speciale ale pedepselor pentru unele infracțiuni, prin Legea nr. 140/1996, fără modificarea corespunzătoare a dispozițiilor din Codul de procedură penală, sub aspectul măsurilor procesuale privitoare la acestea, reprezintă o opțiune a legiuitorului, întemeiată pe dispozițiile art. 49 din Constituție, care permit restrângerea exercițiului libertății persoanei în interesul desfășurării

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 160⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Pintilie și Anton Dănuț Nichifor în Dosarul nr. 7.954/2001 al Judecătoriei Focșani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât prin Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997, care își menține valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 160⁴ din Codul de procedură penală nu contravin, așa cum susțin și autorii prezentei excepții, prevederilor art. 23 alin. (7) din Constituție.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 7.954/2001, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ din Codul de procedură penală**,

instrucției penale. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 708 din 19 decembrie 1997.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 23 alin. (7) din Constituție, ci este în sensul dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (2), potrivit cărora procedura de judecată este stabilită de lege, în speță Codul de procedură penală.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160⁴ din Codul de procedură penală, potrivit cărora:

„Liberarea provizorie pe cauțiune se poate acorda, la cerere, când este asigurată repararea pagubei produse prin infracțiune și s-a depus cauțiunea stabilită de organul judiciar competent.

Pe timpul liberării provizorii, inculpatul este obligat să se prezinte la chemarea organelor judiciare și să comunice orice schimbare de domiciliu sau reședință.

Liberarea provizorie pe cauțiune nu se acordă în cazul săvârșirii infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 7 ani ori când inculpatul este recidivist, ori există date care justifică temerea că inculpatul va săvârși o altă infracțiune sau va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor materiale de probă, sau prin alte asemenea fapte.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Pintilie și Anton Dănuț Nichifor în Dosarul nr. 7.954/2001 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate aceste dispoziții de lege stabilesc condiții pentru liberarea provizorie pe cauțiune, deși art. 23 alin. (7) din Constituție, potrivit căruia *„Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune”*, nu prevede nici o condiție în acest sens.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 160⁴ din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 25 martie 1998, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160⁴ din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a statuat că acestea nu contravin art. 23 alin. (7) din Constituție. Pentru a pronunța această soluție s-a reținut, în esență, că dispozițiile constituționale invocate prevăd dreptul de a cere luarea uneia dintre măsurile privind liberarea provizorie — sub control judiciar sau pe cauțiune —, dar numai în condițiile legii, „potrivit unor reguli detaliate ce sunt de domeniul procedurii penale”, și „este deci atributul legiuitorului să stabilească condițiile în care pot fi luate măsurile procesuale, oricare ar fi acestea”. În ceea ce privește modificările aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996, sub aspectul sporirii limitelor maxime speciale ale pedepselor, fără a se modifica și dispozițiile din Codul de procedură penală, referitoare la luarea diferitelor măsuri procesuale, în funcție de gravitatea pedepselor prevăzute de lege pentru diferitele infracțiuni, prin aceeași decizie s-a reținut că „aceasta reprezintă o opțiune a legiuitorului, întemeiată pe dispozițiile art. 49 din Constituție, care permit o restrângere a libertății persoanei în interesul desfășurării normale a instrucției penale”.

Cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 708 din 19 decembrie 1997 își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să justifice modificarea acestei soluții, astfel că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160⁴ din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 14 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Samuil Hadadi în Dosarul nr. 2.386/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 215 alin. 2 din Codul penal prevăd o variantă agravantă, care se realizează atunci când infracțiunea în varianta simplă se săvârșește în una dintre modalitățile reglementate. Spre deosebire de termenul „variantă”, care are caracter abstract, „modalitatea” de realizare a acesteia este concretă. Or, este o opțiune a legiuitorului reglementarea modalității în care s-a urmărit sancționarea mai aspră a infracțiunii de înșelăciune.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.386/2000, **Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Samuil Hadadi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului. Se consideră că prin formularea textului art. 215 alin. 2 din Codul penal s-a reglementat o dublă incriminare și, drept consecință, o dublă sancționare a unei singure acțiuni materiale, parte componentă a laturii obiective a infracțiunii. Deși sunt invocate prevederile Protocolului nr. 11 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției face referire la art. 4 din Protocolul nr. 7 la convenție, care prevede dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori. Totodată se apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece „echitatea se referă nu numai la desfășurarea procesului, ci și la tehnica juridică a incriminării”.

Curtea Supremă de Justiție — Secția penală, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 215 alin. 2 din Codul penal, astfel cum sunt redactate, nu contravin prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Prevederile art. 215 alin. 2 din Codul penal nu conțin dispoziții care încalcă drepturile omului, iar sancțiunea prevăzută poate să fie stabilită și aplicată numai în condițiile legii.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 215 alin. 2 din Codul penal nu încalcă dispozițiile art. 20 din Constituție. Se arată că prin reglementările legale criticate s-a urmărit sancționarea mai aspră a infracțiunii de înșelăciune dacă aceasta a fost săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase, dat fiind pericolul social crescut al unor astfel de fapte. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, există două sau mai multe infracțiuni, urmând a se face aplicarea regulilor de la concursul de infracțiuni. De asemenea, potrivit punctului de vedere al Guvernului, nu se poate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece acestea prevăd dispoziții procedurale din dreptul intern, și nu de drept substanțial din Codul penal. Referitor la neconcordanța art. 215 alin. 2 din Codul penal cu art. 4 din Protocolul nr. 7 la convenție, se arată că textul legal criticat nu conține nici o referire la urmărirea și pedepsirea unei persoane după ce aceasta a fost achitată sau condamnată prin hotărâre judecătorească definitivă pentru aceeași faptă.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 2 din Codul penal, care au următorul cuprins:

„Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calitate mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.“

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții încalcă prevederile art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiile art. 6 pct. 1 fraza întâi din convenție, texte care au următoarea redactare:

— art. 4 pct. 1: *„Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.“*

— art. 6 pct. 1 fraza întâi: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa. [...]“*

Se susține, în principal, că infracțiunea de înșelăciune prevăzută la art. 215 alin. 2 din Codul penal este o infracțiune unică complexă, care absoarbe în ea mijlocul fraudulos, astfel încât acesta nu mai poate fi reținut ca infracțiune de sine stătătoare și pedepsit în concurs cu înșelăciunea calificată. De aceea, susține autorul excepției, textul legal criticat conține o dublă sancționare pentru aceeași infracțiune.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Art. 215 alin. 2 din Codul penal prevede, în fraza întâi, o variantă agravantă a infracțiunii de înșelăciune, care se realizează atunci când înșelăciunea, în varianta simplă prevăzută la alin. 1, sau înșelăciunea în convenții, prevăzută la alin. 3, se săvârșește prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori prin alte mijloace frauduloase. Mențiunea din fraza a doua a alineatului, potrivit căreia, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni, nu contravine dis-

pozițiilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care interzic urmărirea sau pedepsirea persoanei care a mai fost condamnată sau achitată anterior, printr-o hotărâre definitivă, pentru aceleași fapte. Faptul că se reține în toate cazurile, inclusiv atunci când folosirea mijlocului fraudulos constituie prin el însuși infracțiune, înșelăciunea calificată, în condițiile art. 215 alin. 2 din Codul penal, nu înseamnă dubla sancționare a infracțiunii. Mijloacele frauduloase folosite de făptuitor pot fi o diversitate de fapte ilicite. Simpla existență a acestora, indiferent de numărul sau gravitatea lor, conferă infracțiunii de înșelăciune caracterul calificat, fiind necesară, potrivit voinței legiuitorului, o sancționare mai aspră a acestei categorii de infractori. Faptul că mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune nu poate schimba caracterul agravant al incriminării. A pune pe același plan pe escrocul care folosește mijloace frauduloase ce nu sunt infracțiuni cu acela care folosește astfel de mijloace, dar care constituie prin ele însele infracțiuni, înseamnă a acorda impunitate acestuia din urmă pentru infracțiunile respective, ceea ce este inadmisibil. Existența pluralității de infracțiuni în această situație nu semnifică o pluralitate de sancțiuni stabilite contrar prevederilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci aplicarea unei pedepse principale stabilite potrivit regulilor privind concursul de infracțiuni. Legiuitorul Codului penal român nu a acceptat așa-numita teorie a unității între infracțiunea-mijloc și infracțiunea-scop în reglementarea infracțiunii de înșelăciune, însușindu-și principiul, în sensul că, dacă mijlocul fraudulos folosit pentru inducerea sau menținerea în eroare a păgubitului constituie prin el însuși infracțiune, această infracțiune trebuie să fie reținută în concurs cu înșelăciunea calificată, fiind considerate o pluralitate de infracțiuni și pedepse ca atare. Aceasta este o opțiune a legiuitorului și, astfel cum s-a arătat, nu este contrară Constituției sau Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, fiind vorba despre două infracțiuni, este firesc să se aplice infractorului două pedepse, după regulile prevăzute pentru concursul de infracțiuni, fără ca prin aceasta să îi fie afectat în vreun fel dreptul la un proces echitabil.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Samuil Hadadi în Dosarul nr. 2.386/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 6 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică produselor clasificate în Tariful vamal de import al României la poziția nr. 70.13 „Obiecte din sticlă pentru servicii de masă, pentru bucătărie, toaletă, birou, pentru decorarea locuințelor sau pentru utilizări similare, altele decât cele de la pozițiile nr. 70.10 sau 70.18”, cu excepția celor clasificate la poziția tarifară nr. 7013.10.00 — Obiecte din vitroceramică.

Art. 2. — În funcție de compoziția chimică produsele din sticlă cristal se clasifică astfel:

a) cristal superior care conține cel puțin 30% oxid de plumb (PbO), cu o densitate de minimum 3,00 g/cm³ și un indice de refracție mai mare de 1,545;

b) cristal cu plumb care conține cel puțin 24% oxid de plumb (PbO), cu o densitate de minimum 2,90 g/cm³ și cu un indice de refracție mai mare de 1,545;

c) sticlă cristalină care conține separat sau la un loc cel puțin 10% oxid de plumb (PbO), oxid de zinc (ZnO), oxid de bariu (BaO) sau oxid de potasiu (K₂O), având o densitate de minimum 2,45 g/cm³ și un indice de refracție mai mare de 1,520;

d) cristalin — sticlă sonoră — care conține separat sau la un loc minimum 10% oxid de plumb (PbO), oxid de bariu (BaO) sau oxid de potasiu (K₂O), având o densitate de minimum 2,40 g/cm³ și a cărei durtate Vickers la suprafață este de 550 ± 20.

Art. 3. — (1) Produsele din sticlă cristal, clasificate potrivit art. 2, pot fi introduse pe piață dacă sunt etichetate conform legislației în vigoare privind protecția consumatorilor.

(2) Eticheta va fi însoțită în mod obligatoriu de următoarele marcaje:

a) marcaj rotund, de culoare aurie, cu diametrul de minimum 1 cm, inscripționat cu specificația PbO 30% sau PbO 24% pentru cristal superior și, respectiv, pentru cristal cu plumb;

b) marcaj pătrat, de culoare argintie, cu latura de minimum 1 cm în cazul sticlei cristaline;

c) marcaj sub formă de triunghi echilateral, de culoare argintie, cu latura de minimum 1 cm în cazul cristalinului — sticlei sonore.

Art. 4. — Determinarea proprietăților fizice și chimice ale produselor din sticlă cristal în vederea clasificării lor conform prevederilor art. 2 se face prin metodele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, disciplinară, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați, potrivit legii.

(2) Constituie contravenție comercializarea produselor care nu sunt etichetate conform prevederilor art. 3 și se sancționează potrivit art. 46 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (2) și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 6. — Contravenției prevăzute la art. 5 îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 7. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 415/2000 privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 13 iunie 2000, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și resurselor,
Iulian Iancu,
secretar de stat
Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak
Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

METODE

de determinare a proprietăților fizice și chimice ale produselor din sticlă cristal

1. Analize chimice

1.1. Determinarea BaO

Se cântărește cu o precizie de 0,0001 g o cantitate de 1 g pulbere de sticlă într-o capsulă de platină. Se umectează cu apă și se adaugă 15 ml soluție de acid sulfuric de concentrație 15%, picătură cu picătură, de-a lungul pereților capsulei, repartizându-se uniform în substanța de analizat, și 20 ml acid fluorhidric concentrat. Se încălzește pe baie de apă în fierbere sau pe o sită de azbest deasupra unui bec de gaz, până la eliminarea anhidridei sulfurice (fum alb). Se răcește capsula și se adaugă 15 ml acid fluorhidric. Se încălzește până la încetarea degajării vaporilor albi de anhidridă sulfurică. Se răcește, se spală pereții capsulei cu acid sulfuric 10% și se trece conținutul într-un pahar de laborator de 400 ml și se diluează până la 100 ml cu același acid. Se fierbe 2—3 minute. Se lasă până a doua zi, când se filtrează pe hârtie de filtru cu porozitate mică (filtrat „A”). Precipitatul se spală cu o soluție de acid sulfuric 10% și apoi cu apă distilată caldă până la îndepărtarea ionului sulfat (verificare cu soluție de clorură de bariu 2%).

Filtratul „A” și apele de spălare se introduc într-un balon cotat de 500 ml și se păstrează pentru determinarea oxidului de potasiu și a oxidului de zinc.

Filtrul cu precipitat ($\text{BaSO}_4 + \text{PbSO}_4$) se introduce într-un pahar de laborator de 250 ml, se adaugă 100 cm³ de acetat de amoniu 30% și 5 ml amoniac 25% pentru dizolvarea precipitatului de sulfat de plumb. Se acoperă paharul și se ține 120 de minute pe baia de apă la fierbere. Se filtrează prin hârtie de filtru cu pori mici și se spală de 8—10 ori cu apă distilată rece într-un balon cotat de 500 ml (filtrat „B”, care se păstrează pentru determinarea PbO).

Filtrul cu precipitat (BaSO_4) se introduce într-un creuzet de porțelan, se usucă, se calcinează la 1.050°C până la greutate constantă și se cântărește.

1.2. Determinarea PbO

Din filtratul „B” de la determinarea oxidului de bariu se pipetează 10 ml într-un pahar Erlenmeyer de 250 ml. Se adaugă circa 0,5 g xilenol orange și se ajustează pH soluției la 5,6 (pH-metru) prin adăugare de hexametilentetraamină solidă până când soluția se colorează în mov.

Se titrează cu o soluție de 0,05 N complexon III până la virarea culorii soluției de la mov la galben-lămâie.

1.3. Determinarea ZnO

Din filtratul „A” de la determinarea BaO se pipetează o alicotă de 50 ml într-un pahar Erlenmeyer de 250 ml. Se adaugă amoniac până la pH = 8,1 (verificare cu hârtie de turnesol) și apoi 10 ml soluție tampon de pH = 9,5—10 (35 ml amoniac se adaugă peste 5,4 g clorură de amoniu și se aduce la semn cu apă distilată în balon cotat de 100 ml) și 0,1 g de amestec de eriochrome black T (1 g eriochrome se omogenizează cu 99 g clorură de potasiu).

Se titrează cu o soluție de 0,05 N complexon III până la virarea culorii soluției în albastru.

1.4. Determinarea K₂O

Oxidul de potasiu se determină prin măsurarea radiației la $\lambda = 768$ nm, emisă de atomii de potasiu excitați în flacăra unui spectrometru de emisie cu flacăra.

Pentru trasarea curbei de calibrare se pregătesc soluții-etalon preparate astfel: se măsoară cu biureta 1, 2, 3, ..., 10 ml soluție-etalon de potasiu (1,583 g clorură de potasiu se dizolvă în apă distilată și se aduce la balon cotat de 1.000 ml; 1 ml din această soluție conține 1 mg de K₂O) în baloane cotate de 100 ml. Se trasează curba de calibrare prin pulverizarea soluțiilor în flacăra de aer-propan a flamfotometrului și înregistrarea indicațiilor galvanometrului.

Pentru determinarea oxidului de potasiu din proba de analizat din filtratul „A”, de la determinarea BaO, se pipetează 25 ml într-un balon cotat de 100 ml și se aduce la semn cu apă distilată. Se fotometrează soluția și se determină conținutul oxidului de potasiu, urmându-se instrucțiunile instrumentului utilizat.

1.5. Limite

+/- 0,1 în valoare absolută pentru fiecare determinare. Dacă din analiză apare o eroare inferioară în limitele toleranțelor față de limitele fixate (30%, 24% sau 10% de PbO), trebuie luată media a cel puțin trei analize. Dacă media este mai mare sau egală cu 29,95, 23,95 sau 9,95, sticla poate fi acceptată în categoria corespunzând la 30%, 24% și, respectiv, 10% de PbO.

2. Determinări fizice

2.1. Densitatea

Densitatea sticlei se poate determina prin:

a) metoda cu picnometru — determinarea masei probei de sticlă (5—10 g) sub formă de cioburi și a volumului ocupat de aceasta cu ajutorul picnometrului și al unui lichid (apă distilată) a cărui densitate este cunoscută la temperatura de lucru;

b) metoda hidrostatică în domeniul 0,01 prin cântărirea unei probe de 10—50 g în aer și cufundarea într-un lichid (apă distilată) cu densitate cunoscută la temperatura de 20°C ($\pm 1^\circ\text{C}$), măsurată cu o precizie de 0,2°C.

2.2. Indicele de refracție

Indicele de refracție este măsurat cu refractometrul care să asigure o precizie de $\pm 1 \times 10^{-5}$ (la minus 5), prin metoda reflexiei totale sau metoda devierii unui fascicul paralel de lumină.

2.3. Microduritate

Duritatea Vickers este măsurată în conformitate cu ASTM 92—65, folosindu-se o cantitate de 50 g, și se face media a 15 determinări.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea sumei de 112,813 miliarde lei din Fondul la dispoziția Guvernului României
pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 2002 pentru finanțarea unor proiecte
de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 lit. c) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă alocarea sumei de 112,813 miliarde lei din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 2002 pentru finanțarea unor proiecte de integrare economică și culturală între România și Republica

Moldova, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se alocă ordonatorilor principali de credite care asigură realizarea proiectelor aprobate, conform cuantumului și destinațiilor prevăzute în anexă, după cum urmează:

	<u>miliarde lei</u>
a) Secretariatul General al Guvernului	2,611
b) Ministerul Afacerilor Externe	10,637
c) Ministerul Justiției	0,490
d) Ministerul de Interne	0,250
e) Ministerul Industriei și Resurselor	1,800
f) Ministerul Apelor și Protecției Mediului	4,180
g) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței	1,000
h) Ministerul Turismului	0,205
i) Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie	3,000
j) Ministerul Educației și Cercetării	5,710
k) Ministerul Culturii și Cultelor	5,180
l) Ministerul Tineretului și Sportului	1,500
m) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	33,500
n) Ministerul Administrației Publice	1,300
o) Ministerul Informațiilor Publice	4,300
p) Academia Română	0,150
r) Societatea Română de Televiziune	37,000

Art. 2. — Ordonatorii principali de credite nominalizați la art. 1 vor lua măsurile necesare pentru efectuarea operațiunilor implicate de realizarea acestor proiecte, precum și pentru controlul destinației fondurilor alocate.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare ce decurg din prezenta hotărâre în structura bugetului de stat pe anul 2002 și în bugetele ordonatorilor principali de credite.

Art. 4. — Detaliile privind fiecare proiect aprobat, în cadrul alocațiilor prevăzute la art. 1 alin. (2), vor fi comunicate fiecărui ordonator principal de credite, precum și Ministerului Finanțelor Publice de către Comitetul interministerial pentru relațiile cu Republica Moldova.

Art. 5. — Până la data de 15 septembrie 2002 ordonatorii principali de credite vor informa Secretariatul General

al Guvernului — Oficiul pentru gestionarea relațiilor cu Republica Moldova despre proiectele care nu vor putea fi realizate integral până la sfârșitul anului 2002, pentru ca sumele respective să poată fi realocate de Guvern altor proiecte, la propunerea Comitetului interministerial pentru relațiile cu Republica Moldova.

Art. 6. — (1) Până la data de 24 decembrie 2002 ordonatorii principali de credite vor informa Secretariatul General al Guvernului — Oficiul pentru gestionarea relațiilor cu Republica Moldova și Ministerul Finanțelor Publice despre modul de folosire a fondurilor ce le-au fost alocate prin prezenta hotărâre.

(2) Sumele rămase neutilizate până la data de 24 decembrie 2002 vor fi restituite la buget de către ordonatorii principali de credite.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 14 februarie 2002.
Nr. 142.

LISTA

cuprinzând proiectele de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova și ordonatorii principali de credite, pentru care se alocă suma de 112,813 miliarde lei din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 2002

Proiectul	Valoarea totală a proiectului (miliarde lei)	Din care: (miliarde lei)	Ordonator principal de credite
1. Extinderea difuzării în Republica Moldova a programelor Societății Române de Televiziune	38,500	33,500	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
		5,000	Societatea Română de Televiziune
2. Retransmisia emisiunilor Programului 1 al Societății Române de Televiziune pe teritoriul Republicii Moldova	32,000	32,000	Societatea Română de Televiziune
3. Susținerea limbii române în Republica Moldova prin dezvoltarea rețelei de case ale limbii române, editare și donații de carte și bunuri culturale, extinderea transmisiilor radio în limba română	4,250	1,000	Ministerul Afacerilor Externe
		2,100	Ministerul Afacerilor Externe prin Fundația Culturală Română
		0,150	Academia Română
		1,000	Ministerul Informațiilor Publice
4. Sprijinirea învățământului preuniversitar și universitar, pregătirea și perfecționarea de cadre în diverse domenii, continuarea programului de dotare cu lucrări din „Biblioteca Școlarului”; trimiterea de manuale	10,155	2,710	Ministerul Educației și Cercetării
		1,800	Ministerul Industriei și Resurselor
		3,900	Ministerul Afacerilor Externe
		0,600	Ministerul Afacerilor Externe prin Fundația Culturală Română
		0,490	Ministerul Justiției
		0,250	Ministerul de Interne
		0,200	Ministerul Apelor și Protecției Mediului
		0,205	Ministerul Turismului
5. Susținerea unor publicații culturale în limba română	4,570	3,000	Ministerul Culturii și Cultelor
		1,570	Ministerul Afacerilor Externe prin Fundația Culturală Română
6. Încurajarea prezenței presei românești în Republica Moldova	6,300	3,300	Ministerul Informațiilor Publice
		3,000	Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie
7. Promovarea culturii românești și a istoriei României prin continuarea cercetărilor arheologice, difuzarea revistelor de istorie, manifestări culturale comune, monumente comemorative și amplasarea de busturi ale unor scriitori români	3,580	0,400	Ministerul Educației și Cercetării
		2,180	Ministerul Culturii și Cultelor
		0,450	Ministerul Afacerilor Externe
		0,550	Ministerul Afacerilor Externe prin Fundația Culturală Română
8. Stimularea promovării valorilor democratice, europene în Republica Moldova, sprijinirea societății civile și a comunicării interumane prin schimburi între tineri, legături directe între autoritățile locale, contacte directe între organizațiile neguvernamentale	5,411	1,500	Ministerul Tineretului și Sportului
		1,300	Ministerul Administrației Publice
		2,611	Secretariatul General al Guvernului, Departamentul pentru analiză instituțională și socială
9. Sprijinirea cooperării în domeniile științei, tehnologiei și protecției mediului	4,080	2,600	Ministerul Educației și Cercetării
		1,000	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
		0,480	Ministerul Apelor și Protecției Mediului
10. Sprijinirea Centrului Românesc de Afaceri de la Chișinău	0,467	0,467	Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul de comerț exterior
11. Studiu și proiectare pentru mărirea gradului de exploatare a Sistemului hidroenergetic Stânca — Costești și elaborarea unui studiu pentru exploatarea lui în comun	3,500	3,500	Ministerul Apelor și Protecției Mediului
TOTAL GENERAL:	112,813		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea lit. d) a art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 756/2001 privind aprobarea garantării în proporție de 100% a unor credite externe în valoare totală de maximum 400 milioane dolari S.U.A. în favoarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A. pentru plata achizițiilor de combustibili necesari în vederea funcționării Sistemului energetic național, precum și pentru garantarea acestor credite de Ministerul Finanțelor Publice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Litera d) a articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 756/2001 privind aprobarea garantării în proporție de 100% a unor credite externe în valoare totală de maximum 400 milioane dolari S.U.A. în favoarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A. pentru plata achizițiilor de combustibili necesari în vederea funcționării Sistemului energetic național, precum și pentru garantarea acestor credite de Ministerul Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 17 august 2001, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) plata achizițiilor de gaze efectuate de către Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice «Termoelectrica» — S.A. de la Societatea Comercială «Distrigaz Sud» — S.A. și Societatea Comercială «Distrigaz Nord» — S.A., în perioada 1 ianuarie 1998—30 aprilie 2001, precum și pentru plata serviciilor de distribuție prestate în perioada 1 ianuarie 1999—31 decembrie 2001.”

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 14 februarie 2002.
Nr. 143.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței

Președintele Consiliului Concurenței,
în temeiul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996,
emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma aprobării în plenum Consiliului Concurenței și a avizului favorabil al Consiliului Legislativ se pune în aplicare Regulamentul pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prin grija Secretariatului general al Consiliului Concurenței prezentul ordin și regulamentul vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
THEODOR VALENTIN PURCĂREA

București, 18 februarie 2002.
Nr. 38.

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței

În temeiul prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996,
Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera k) a articolului 3 va avea următorul cuprins:

„k) analizează, din punct de vedere al efectelor asupra concurenței, ajutoarele de stat individuale și schemele de ajutor de stat notificate în vederea autorizării lor și veghează la respectarea reglementărilor existente în materie de ajutor de stat;“

2. După litera m) a alineatului (2) al articolului 6 se introduc literele n), o) și p) cu următorul cuprins:

„n) autorizarea ajutoarelor de stat individuale și a schemelor de ajutor de stat;

o) sesizarea instanțelor judecătorești în aplicarea prevederilor art. 17 alin. (1), art. 18 alin. (1) și (2) și ale art. 19 alin. (1) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat;

p) modificarea plafoanelor exprimate în procente sau în sume la valoarea absolută, potrivit prevederilor art. 28 din Legea nr. 143/1999.“

3. Alineatele (2) și (3) ale articolului 11 vor avea următorul cuprins:

„(2) Repartizarea membrilor Consiliului Concurenței pentru cele patru departamente se face prin ordin al președintelui, pe baza hotărârii adoptate de plenul Consiliului Concurenței.

(3) Departamentele Consiliului Concurenței, cu excepția Departamentului ajutor de stat, sunt compuse din câte două divizii de concurență, în următoarele domenii: bunuri de consum, bunuri industriale și servicii.“

4. Litera i) a alineatului (2) al articolului 12 se abrogă.

5. După articolul 16 se introduce articolul 16¹

„Departamentul ajutor de stat“ cu următorul cuprins:

„(1) Departamentul ajutor de stat este compartimentul de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței, care asigură respectarea prevederilor legale în domeniul ajutorului de stat, în vederea creării și menținerii unui mediu concurențial normal.

(2) Atribuțiile Departamentului ajutor de stat sunt:

a) analizează notificările pentru acordarea ajutoarelor de stat în termenele stabilite, potrivit prevederilor Legii nr. 143/1999 și ale Regulamentului privind forma, conținutul și alte detalii ale notificării unui ajutor de stat, și face propuneri plenului Consiliului Concurenței în acest sens;

b) analizează sesizările privind încălcarea prevederilor Legii nr. 143/1999;

c) desfășoară activități de investigație când constată că măsura notificată prezintă îndoieli cu privire la compatibilitatea sa cu prevederile Legii nr. 143/1999;

d) evaluează efectele pozitive ale ajutorului de stat nou sau ale modificării unuia existent asupra dezvoltării anumitor activități economice sau a anumitor zone economice, luând în considerare riscul apariției unor efecte dăunătoare asupra concurenței;

e) supraveghează permanent toate ajutoarele existente pentru a preîntâmpina denaturarea semnificativă a mediului

concurențial normal și afectarea aplicării corespunzătoare a acordurilor internaționale la care România este parte;

f) analizează ajutoarele de stat individuale și schemele de ajutor de stat din perspectiva efectelor asupra concurenței și face propuneri privind punctul de vedere al Consiliului Concurenței în legătură cu acestea;

g) acordă consultanță de specialitate autorităților publice sau altor organisme care administrează, în numele statului, sursele care se constituie ca ajutor de stat;

h) întocmește situația ajutoarelor de stat autorizate, a avizelor și punctelor de vedere formulate și participă la crearea bazei centralizate de date și documente a Consiliului Concurenței;

i) supraveghează respectarea condițiilor sau a obligațiilor impuse de Consiliul Concurenței prin decizia de autorizare condiționată a unui ajutor de stat individual, a unei scheme de ajutor de stat sau a modificării unui ajutor de stat existent;

j) efectuează cercetări în direcția armonizării legislației românești cu legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat, împreună cu Direcția relații externe și cu Direcția juridic-contencios;

k) controlează și asigură aplicarea efectivă a deciziilor și măsurilor dispuse de Consiliul Concurenței în domeniul ajutorului de stat;

l) pregătește materialele necesare sesizării instanțelor de judecată în cazul ajutoarelor de stat ilegale și interzise, împreună cu Direcția juridic-contencios;

m) colaborează cu departamentele și direcțiile din cadrul Consiliului Concurenței în scopul obținerii unor informații utile pentru analiza ajutoarelor de stat notificate.“

6. La articolul 22 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) În cazul investigațiilor deschise în baza Legii nr. 143/1999 sunt aplicabile corespunzător procedurile prevăzute la cap. IV.“

7. După alineatul (2) al articolului 26 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Raportorul nu participă la ședința de deliberare.“

8. Alineatul (1) al articolului 27 se abrogă.

9. Alineatele (1), (2) și (4) ale articolului 28 se abrogă.

10. La articolul 28 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

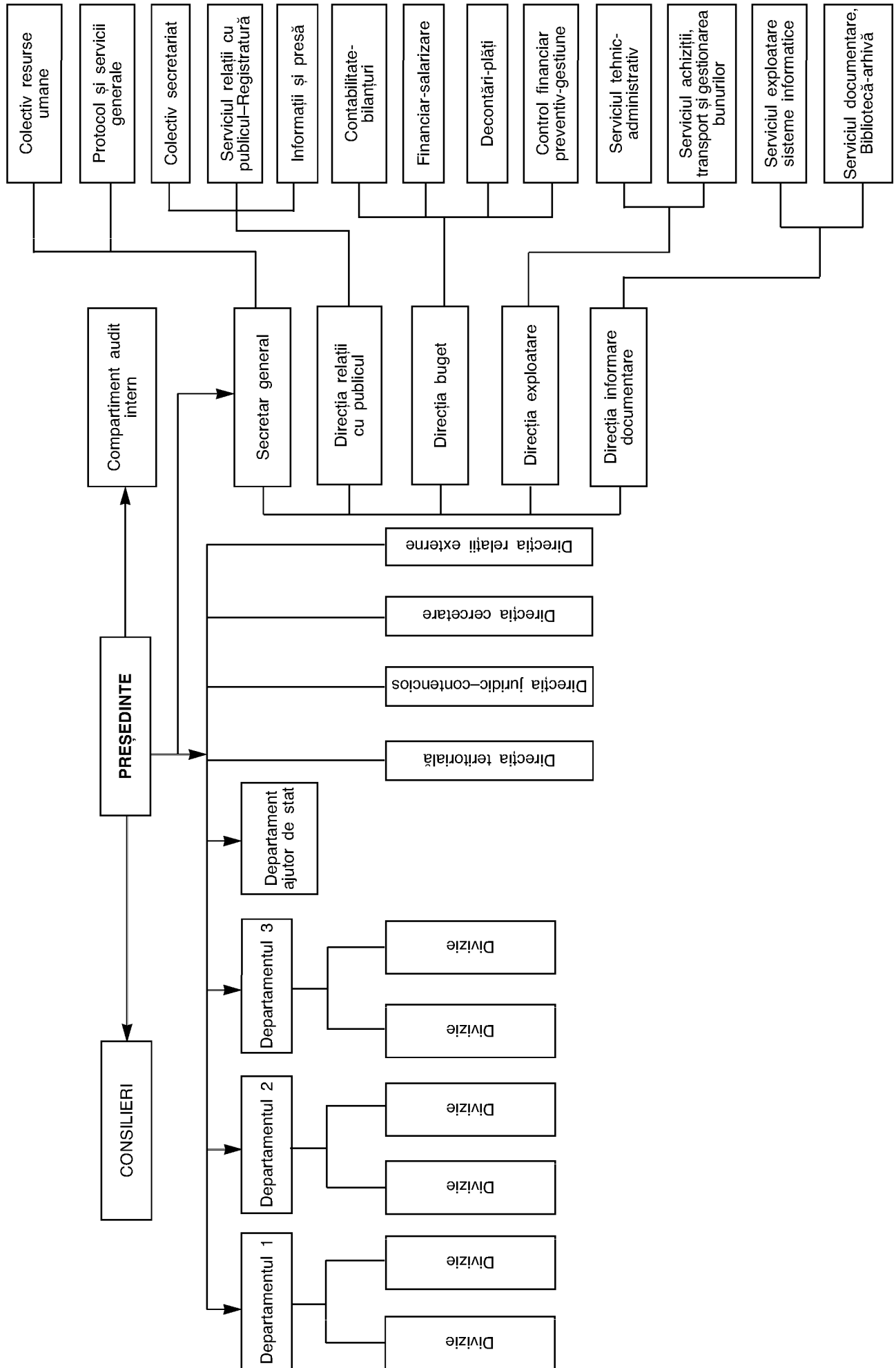
„(3) Numărul maxim de posturi este de 205, exclusiv demnitarii.“

11. Anexa nr. 1 la Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezentul regulament, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

ORGANIGRAMA CONSILIULUI CONCURRENTEI

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimed@bx.logicnet.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

Cu ajutorul unui „motor de căutare” se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului monitorului în care a fost publicat.

ACCESIBILITATE

Prețul unui abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea II numere bis** - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - este de **192 USD** pentru un echipament de tip server sau monopost. În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de cinci stații de lucru.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipăririi. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 USD**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 190 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 USD.**

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 180 USD.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial din perioada 1989-2001 (312 USD)**
- **selectii Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (0,08 USD/pag.)**
- **versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 decembrie 1989 - 31 ianuarie 2001" - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (15 USD)**

Prețurile includ T.V.A.

**Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.)
din ziua efectuării plății.**

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 USD
Legislația vieii și vinului*	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului*	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 USD
Impozitul pe venit	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a II-a	7,8 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	3 USD
Circulația rutieră	20 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune		
	română	franceză	engleză/germană/rusă
Vol.19 - Legea protecției mediului	1,7	3,8	3,6
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului	3,1	6,4	6,6
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3
Vol.27 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	1,1	2,5	2,4
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6
Vol.30 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	1,1	2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7
Vol.33 - Legislație bancară	2,9	6,2	6,2
Vol.34 - Avocatul Poporului	1,4	2,8	2,9
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionările	1	2,1	2,1
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,4	8,3
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,5	1,5
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1
Vol.48 - Fondul funciar	7,2	15,3	14,8
Vol.49 - Reglementări privind locuința	3,3	7,1	6,8
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale	3,8	8,2	8,2
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune	1	2,2	2,2
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism	0,7	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2
Vol.56 - Administrația publică locală	4,1	8,5	8,5
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv	1,4	2,8	2,7

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data prelucrării informației, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro